

mentari orbata, relicta sola parte crassa ad terrestri; insuper & sale copioso abundant, commodam huic humori præbent materiam. Unde *Horst. tract. d. Scorbut. l. 2. obs. med.* inquit: non mirum esse, in Hollandiâ, inferiorisq; Saxonie partibus ac regionibus maritimis, scorbuticum malum tam familiare esse, cum ipsam fumum ferè devorent. PANIS item, ex Secali vel vetustate vel pluviis ferè corrupto, à furfuribus non benè liberato, confectus; vel submucidos; vel diurnâ asservatione, vel infumatione etiam, exiccatus ac arefactus. LEGUMINA pleraque huic humori generando sunt apta, excepto hordeo & avenaceis; præsertimque flatibus excitandis commoda; quod *Fien. l. d. flat. c. 8.* docet. FRUCTUS quoque omnes, exceptis paucis, damnantur; imprimis verò immaturi. OLERA itidem, Braslica cum primis, & ea fermentata, magis nociva multum. Ova verò indurata, oleoque ac butyro frixa, ut & bellaria omnia ex placentarum tortarum genere, planè prohibita sint. Lactis quoque usum nocivum ijs esse, qui tenia habent hypocondria, *Hippocr. aph. 64. S. 5.* docet. Caseus itidem; vetustus cum primis, non admittendus. Nec inscitè *Horst. part. 1. l. 2. obs. med. obs. 13.* monet; à nimium salitis ac aromati satis abstinendum in hoc affectu esse. Sal n. præterquam quod juxta *Gal. l. 3. d. fac. alim. c. 41.* nimiam siccandi vim habeat, & coagulandi principium in se continet. AROMATA verò majori quantitate usurpata, æstum istum vasorum augent, ac majorem, ariditatem ijs inducunt. Ex POTULENTIS mustum crassum, VINUM austerum, acidum, ac in locis impuris, soloque multum tartareæ materiæ continente productum, in vappam versum, pendulum, ac alioquin vetustate corruptum. CEREVISIA verò ex impuris aquis cocta, non defecata, plurimum hujus mali mineræ conferunt. Et omninò ut *Sen. l. 3. pr. med. p. 5. S. l. c. 3.* monet: diætæ errores multum in hoc malo inferunt damni; varietasque ciborum optima ejus mater, sola hujus causa existere potest, nullo in visceribus præsentè vitio. Non autem solum cibi pravi succi, chyli vitiosi causa sunt; sed & ex bono cibo ac potu, ventriculus naturâ malè constitutus ac debilis, ut diætæ errores ferre non possit; vel diurno victus errore, vel nimia ingluvie & cibi ac potus quantitate obrutus; uti *Scholz. in Consil. & Matthiopl. dat. 282.* docet, vel à liene pravam alimentum.

D 2 eidem